

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V. F.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou
sídlem Purkyňova 6, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2018, č.j. OAM-95/LE-VL17-VL16-2018, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Ladislava Barty se určuje částkou 6 800 Kč, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2018, č.j. OAM-95/LE-VL17-VL16-2018 žalované Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). V průběhu správního řízení vzal žalovaný za objasněno, že tvrzenými důvody žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z vyhrožování jemu neznámých osob pro jeho agitátorskou činnost pro Stranu regionu ve prospěch Janukovyče, zopakovaná obava z povolání k nástupu vojenské služby a nasazení v ozbrojeném konfliktu na východu země a legalizace jeho dalšího pobytu na území České republiky. Tyto důvody však nebylo možno pod důvody taxativně vymezené v ust. § 12 písm. a), b) zákona o azylu, a jelikož žalovaný neshledal ani důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana žalobci neuděluje.
2. Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, kterou nijak neodůvodnil a zároveň požádal, aby mu byl ustanoven pro toto řízení zástupce z řad advokátů. Jeho žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 24. 10. 2018 č.j. 61 Az 38/2018 – 21 a zároveň ustanoveného advokáta vyzval k doplnění žaloby. Podáním ze dne 19. 11. 2018 právní zástupce žalobce vytýkal žalovanému, že „nesprávně a nedostatečně vyhodnotil event. hrozbu vážné újmy při vyhodnocení podmínek udělení doplňkové ochrany pro nevypořádání některých podkladů pro rozhodnutí“. Žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí, pokud jde o možnost udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a zákona o azylu. Kromě jiných důkazních materiálů, které žalovaný v odůvodnění uvedl, zejména informace týkající se bezpečnostní a politické situace a dodržování základních práv na Ukrajině, žalovaný také uvedl, že se seznámil s kopií dopisu doloženého žalobcem dnem 13. 8. 2018, v němž je mu anonymně a bez uvedení data vyhrožováno fyzickou újmou. Obsah kopie doloženého dopisu si správní orgán nechal přeložit do českého jazyka a následně jej vzal při svém rozhodování v potaz jako jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o mezinárodní ochranu a v odůvodnění rozhodnutí se s ním vypořádal. Žalobce namítal, že se žalovaný předmětnou kopií dopisu obsahující konkrétní výhrůžky zabýval naprosto nedostatečně a to přesto, že předeslal, že se s ní vypořádal již v průběhu správního řízení. Žalovaný tento dopis opomněl vyhodnotit a v odůvodnění svého rozhodnutí jej dále nijak nekomentoval. Dle názoru žalobce se přitom jedná o opomenutý důkaz, který je doklad o adresných a poměrně závažných výhrůžkách směřovaných k žalobci a jeho rodině a jeho nevyhodnocení žalovaným činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2018, č.j. OAM-95/LE-VL17-VL16-2018 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze

skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 23. 5. 2018. Téhož dne poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž uvedl, že svého času, kdy byl na Ukrajině, působila Strana regionu. K moci se dostali nacionalisté bloku Porošenka a začali vyhrožovat jeho matce a jemu a také jej kontaktovat přes internetovou síť. Vyhrožovali mu zlámáním rukou, nohou a smrtí. Ve volební kampani byl agitátorem Jankukovyče, který utekl do Ruska, stejně tak jako jeho lidé. Pokud se vrátí na Ukrajinu, obává se o svůj život a bojí se o svoji rodinu. Konkrétní jména těchto lidí nemůže uvést, protože je nezná. Jedná se o lidi ze strany současné moci, kteří bojovali v Doněcku, v Luhansku a nyní jsou všichni u policie. Jeho matce jedné noci asi před měsícem rozbil okna v domě a poté se totéž stalo jeho ženě. Ke své dřívější první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že se vyhýbal vojenské službě, v armádě nechtěl bojovat, byl praporčík. Dne 22. 6. 2018 byl s žalobcem proveden pohovor k důvodům žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Z protokolu o tomto pohovoru krajský soud zjistil, že žalobce uváděl stejné důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jako shora uvedené. O mezinárodní ochranu již neúspěšně jednou žádal a věc byla pravomocně ukončena dne 13. 3. 2018. Žalobce mimo jiné potvrdil, že v listopadu 2015 v rámci konaného správního vyhoštění uvedl, že do České republiky přicestoval za prací. Tehdy také uvedl, že v případě návratu do vlasti mu nic nehrozí a tento rozpor vysvětlil tím, že měl strach z odvodu do války. Vyhoštění neakceptoval, neboť v souvislosti s válkou měl strach o svůj život. Dále uvedl, že povolávací rozkazy už nedostává, avšak přetrvávají shora uvedené výhrůžky. K tomu sdělil, že kromě policie tento problém nijak neřešil a dodal, že podle něj se policie tím nechtěla ani zabývat, pokud by se něco stalo. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že žalobce předložil azbukou psaný text, který je nepodepsaný a nedatovaný a jehož český překlad zní takto: „Nazdar V., pišou ti tví staří známí. Jestli si myslíš, že ses před námi zašil, tak se pleteš. Nakonec se stejně vrátíš domů, kde na tebe netrpělivě čekáme. Tvého kamaráda A. jsme už našli, i tebe najdeme a zlámeme ti ruce a nohy jako jemu. A nakonec ti utrhneme hlavu. Stejně se před námi neschováš, všude tě najdeme. A za všechno budeš odpovídat, nepomůže ti ani policie ani tví kamarádi (ze strany)“. Součástí správního spisu žalovaného jsou rovněž zprávy o zemi původu žalobce, a to:

- zpráva Vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze dne 12. 12. 2017 o stavu lidských práv na Ukrajině v době od 16. 8. – 15. 11. 2017,
- výroční zpráva Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018,
- informace MZV ČR č.j. 110105/2014 – LPTP ze dne 1. 8. 2014 pojednávající mimo jiné o možnosti vyhledání pomoci v případě poškození způsobeného trestnou činností či porušováním práv a svobod a o možnosti podat stížnost proti postupu příslušníků policejních orgánů či jiných orgánů státní moci,
- výroční zpráva Human Rights Watch 2018 ze dne 18.1.2018,
- informace MZV ČR č.j. 107283/2016 – LPTP ze dne 14.2.2017 pojednávající o možnosti obrátit se na policii v případě poškození způsobeného trestnou činností a možnosti podání stížnosti na policii v případě její nečinnosti,
- zpráva Freedom House z ledna 2018 nazvaná „Svoboda ve světě 2018 – Ukrajina“,

- informace Odboru azylové a migrační politiky MV ČR o politické a bezpečnostní situaci, mezinárodních smlouvách o lidských právech a základních svobodách, vojenské službě a přesídlených osobách ze dne 22. 1. 2018 a
- informace MZV ČR č.j. 110372/2018 – LPTP ze dne 16. 5. 2018 pojednávající o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a o návratu do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí.

6. Podle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

7. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Podle odst. 5 téhož ustanovení ochranou před pronásledováním nebo vážnou újmou se rozumí zejména přiměřené kroky příslušných státních orgánů, strany nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, směřující k zabránění pronásledování nebo působení vážné újmy, zejména zavedením účinného právního systému pro odhalování, stíhání a trestání jednání představujících pronásledování nebo vážnou újmu za předpokladu, že je taková újma účinná, není pouze přechodná a cizinec k ní má přístup. Podle odst. 6 citovaného ustanovení původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.

8. Dle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

9. Podle druhého odstavce téhož ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,

- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo,
- d) pokud by vycestování cizince, bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

10. Krajský soud především musí zdůraznit, že přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních námitek, tak jak byly uvedeny v doplnění žaloby žalobce učiněném jeho právním zástupcem ze dne 19. 11. 2018. Toto podání v podstatě obsahovalo jediný žalobní bod spočívající v tom, že žalovaný kopii dopisu předloženého v rámci správního řízení žalobcem a obsahující konkrétní výhrůžky vůči němu naprosto nedostatečně vyhodnotil a to přesto, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že se s tímto důkazem vypořádá v průběhu správního řízení. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí „zavázal“, že toto vyhodnocení provede, avšak jeho odůvodnění tento konkrétní předložený důkaz nijak nekomentovalo. Dle žalobce je tento důkaz dokladem o adresných a poměrně závažných výhrůžkách směřovaných vůči žalobci a jeho rodině. Je pro něj natolik závažný, že jeho neprovedení činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. S žalobcem lze souhlasit v tom, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na straně čtyři uvedl, že „se rovněž seznámil s kopií dopisu doloženého výše jmenovaným dne 13. 8. 2018 (pozn. soudu, tedy žalobcem), v němž je mu anonymně a bez uvedení data sepsání vyhrožováno fyzickou újmou. Obsah kopie doloženého dopisu si správní orgán nechal přeložit do českého jazyka a následně jej vzal při svém rozhodování v potaz jako jeden z podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu výše jmenovaného a v odůvodnění rozhodnutí se s ním vypořádá“. Je také pravdou, že se v dalším textu odůvodnění rozhodnutí žalovaný výslovně o tomto listinném důkazu nezmiňuje. Nicméně na straně páté a šesté tohoto rozhodnutí se žalovaný vyjádřil k žalobcovým obavám z vyhrožování ze strany neznámých osob, o nichž se domnívá, že má souvislost s jeho agitátorskou činností ve prospěch Janukovyče a to v době před událostmi na Majdanu, kdy byl agitátorem Strany Regionu. Žalovaný uvádí v tomto směru, že neshledal v této části tvrzení žalobce za věrohodná. Žalobce o tomto vyhrožování ví pouze z internetu a od svých rodinných příslušníků, dotyčné osoby nezná a neměl s nimi ani žádný jiný přímý nebo nepřímý kontakt a to ani během života na Ukrajině ani v České republice. Jeho tvrzení, že se policie tímto případem nehodlá zabývat a že má podezření na nějaké nacionalisty snad z Pravého sektoru žalovaný hodnotí jako čistě účelově uvedenou spekulaci, která nemá oporu v žádných objektivních skutečnostech. Žalovaný poukázal dále na to, že aby bylo možno hovořit o skutečném pronásledování ve smyslu azylového zákona, muselo by k pronásledování docházet ze strany státních orgánů Ukrajiny nebo ze strany soukromých osob, jejich činnost by byla policejními či státními orgány podporována či tolerována a stát by nebyl schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním. Poukázal také na to, že žalobce neuvedl ani jeden konkrétní případ, kdy by se dovolával ochrany před jednáním těchto osob. Pouze uvedl, že se policie tímto incidentem nehodlá zabývat. Taktéž v odůvodnění odkázal na informaci MZV č.j. 107283/2016 – LPTP ze dne 25. 7. 2016, dle které na Ukrajině je možno podat stížnost proti případnému neadekvátnímu postupu policejních složek u prokuratury, příp. u útvaru vnitřní kontroly konkrétního policejního okrsku. Existuje tedy na Ukrajině dostatek právních prostředků umožňujících obrátit se s jakýmkoliv potencionálním problémem na příslušné státní orgány, jakož i obrana proti nepatřičnému jednání ze strany

soukromých a žalobcem blíže nespecifikovaných osob. V kontextu takto uvedeného odůvodnění rozhodnutí žalovaného krajský soud dovozuje, že se žalovaný řádně vypořádal s namítanou kopií dopisu žalobce předloženou dne 13. 8. 2018 v průběhu správního řízení, přičemž v této části odůvodnění zcela správně vycházel z ust. § 2 zákona o azylu i z ustálené judikatury soudů, ze které vyplývá, že tvrzené obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob a jejich případné násilné chování mohou být důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by státní orgány takové ohrožení podporovaly, tolerovaly, organizovaly, záměrně trpěly, nezajistily určitou ochranu apod. (srov. např. rozhodnutí NSS č.j. 2 Azs 22/2012 – 14 ze dne 8. 11. 2012, č.j. 7 Azs 43/2008 – 47 ze dne 31. 7. 2008 a další). Zcela správně v této souvislosti žalovaný upozornil na dřívější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a to rozsudek č.j. 5 Azs 50/2008 – 62 ze dne 31. 10. 2008, podle kterého se proti činnosti soukromých osob musí dotčený subjekt dovolat pomoci ze strany státních orgánů svého domovského státu, či rozsudek č.j. 8 Azs 23/2008 – 75 ze dne 10. 6. 2008, dle něhož žadatel o mezinárodní ochranu musí vyčerpát možnosti ochrany dostupnými vnitrostátními prostředky. Krajský soud tedy uzavírá, že žalovaný výše uvedeným způsobem v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně reagoval na obsah žalobcem předloženého přípisu a to zcela konkrétně a srozumitelným způsobem. Není proto možno tvrdit, že tento listinný důkaz opomenul vyhodnotit a že v důsledku toho je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné pro nepřezkoumatelnost. Takový názor je totiž dle krajského soudu přepjatým formalismem.

11. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).
15. Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána za jeho zastupování v rozsahu dvou úkonů právní služby po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů jeho od doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. května 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

